

Ιερισσού Θεόκλητος: Η ψήφιση του νομοσχεδίου για τον γάμο ομόφυλων ζευγαριών είναι ενάντια στο Ευαγγέλιο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Τον περικαλλή Ιερό Ναό Αγίας Ακυλίνης Ζαγκλιβερίου - όπου θησαυρίζονται τα Τίμια και Ιερά Της Λείψανα, επισκέφθηκε την Κυριακή ΙΕ΄ Ματθαίου, ο [Μητροπολίτης Ιερισσού](#), Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τους Διακόνους του π. Αλέξανδρο Αλιφέρη και π. Νικόλαο Τσεπίση.

Κατά την ώρα του "Κοινωνικού" ο Σεβασμιώτατος ανέγνωσε την υπ' αριθμ. 3085 Εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος περί του Γάμου, όπως ακριβώς απεφάσισε η Ανωτάτη αυτή Αρχή της Εκκλησίας που συνεκλήθη την 23η Ιανουαρίου 2024. Μετά το πέρας της Εγκυκλίου ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος προς τους άρχοντες του τόπου και ιδίως στους

κ.κ. Υπουργούς και Βουλευτές, τόνισε ότι **η ψήφιση από μέρους τους αυτού του νομοσχεδίου τους καθιστά εναντίους στο Ευαγγέλιο, στον Χριστό και στην Εκκλησία, κάτι που πρέπει να λάβουν σοβαρά υπόψιν τους!**

Να σημειωθεί ότι στην πόλη του Ζαγκλιβερίου αυτήν την Κυριακή λειτούργησε μόνο ο Ιερός Ναός της Αγίας Ακυλίνης και έμεινε άνευ Θείας Λειτουργίας ο Ιερός Ναός του Αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, σύμφωνα με απόφαση της Ιεράς Μητροπόλεως, ώστε ο ίδιος ο Επίσκοπος να αναγνώσει την Εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου προς το Πλήρωμά Της, με θέμα τον Γάμο των ομοφυλοφίλων και την υιοθεσία τέκνων από μέρους τους.

Τον Σεβασμιώτατο υποδέχθηκαν οι Εφημέριοι του Ζαγκλιβερίου Αιδ. Πρωτ. π. Ιωάννης Κωνσταντίνου -Εφημέριος του Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Ζαγκλιβερίου - και π. Αθανάσιος Κούκος - Εφημέριος Ι.Ν. Αγ. Ακυλίνης.

Ο λαός του Ζαγκλιβερίου προσήλθε ανταποκρινόμενος στην πρόσκληση της Εκκλησίας με επικεφαλής την Τοπική νεοεκλεγείσα Πρόεδρο κα **Αικατερίνη Πατουκά** και τη Δημοτική Σύμβουλο κα Βασιλεία Λούρδα, τ. Πρόεδρο Δημοτικού Συμβουλίου Λαγκαδά. Το Ιερό Αναλόγιο ετίμησε ο νεοπροσληφθείς Ιεροψάλτης κ. Βασίλειος Μπεκιαρίδης, Καθηγητής Μαθηματικών και μέλος της Χορωδίας "Απόστολος Πάυλος" του Πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Φερεντίνου της Ι.Μ. Λαγκαδά.

Η Ιεραρχία της Εκκλησίας με πέντε σημεία σε ένα επτασέλιδο βαρυσήμαντο κείμενο που υπογράφουν τα Μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, αναλύει διεξοδικά, θεολογικά, επιστημονικά και πρακτικά τις θέσεις Της περί του Ιερού Μυστηρίου του Γάμου και την ομόφωνο Απόφασή Της ότι είναι κάθετα αντίθετη προς το προωθούμενο από την Κυβέρνησή μας νομοσχέδιο.

Πρώτα, λοιπόν, τονίζεται ότι το έργο της Εκκλησίας διαχρονικά είναι θεολογικό, δηλαδή, η ομολογία της Πίστης Της όπως την αποκάλυψε ο Χριστός μας και ποιμαντικό, δηλαδή, η διαποίμανση των ανθρώπων στην κατά Χριστόν Ζωή. Αυτή η αλήθεια απορρέει από την Αγία Γραφή, τις Αποφάσεις των Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων και τους Όρους και τους Ιερούς Κανόνες που Αυτές εθέσπισαν, οι οποίοι και καθορίζουν τα όρια μέσα στα οποία πρέπει να κινούνται όλα τα μέλη Της, Κληρικοί, Μοναχοί και Λαϊκοί.

Το **δεύτερο** σημείο το οποίο τονίζει η Εκκλησία είναι ότι αγαπά όλους τους ανθρώπους, δικαίους και αδίκους, αγαθούς και κακούς, αγίους και αμαρτωλούς, διότι η Εκκλησία είναι πνευματικό νοσοκομείο που θεραπεύει τους ανθρώπους, χωρίς να αποκλείει κανέναν. Εμφαντικά στο εδάφιο αυτό τονίζεται ότι η Εκκλησία αγαπά όλα τα βαπτισθέντα παιδιά Της και όλους τους ανθρώπους που είναι

δημιουργήματα του Θεού, μικρούς και μεγάλους, αγάμους και εγγάμους, Κληρικούς, Μοναχούς και Λαϊκούς, επιστήμονες και μη, άρχοντες και αρχομένους, ετερόφυλους και ομοφυλόφιλους, διακονώντας τους πάντες με αγάπη, αρκεί βέβαια να το θέλουν και οι ίδιοι.

Στην **τρίτη** ενότητα αναλύεται η Θεολογία της Εκκλησίας για τον Γάμο που απορρέει από την Αγία Γραφή, τη Διδασκαλία των Αγίων Πατέρων και την διάταξη της Ακολουθίας του Μυστηρίου του Γάμου. Γίνεται αναφορά στο Βιβλίο της Γενέσεως, όπου ο Θεός Δημιουργεί τον άνθρωπο “ἄρσεν καὶ θῆλυ”, που σημαίνει ότι η δυαδικότητα των δύο φύσεων και η συμπληρωματικότητά τους δεν αποτελούν κοινωνικές επινοήσεις ή επιλογές, αλλά προέρχονται από τον Θεό. Επισημαίνεται δε ότι η ιερότητα της ένωσης άνδρα και γυναίκας παραπέμπει στη σχέση του Χριστού και της Εκκλησίας και δεν αποτελεί απλή συμφωνία συμβίωσης αλλά ιερό Μυστήριο, δια του οποίου ο άνδρας και η γυναίκα λαμβάνουν την Χάρη του Θεού για να προχωρήσουν προς την θέωσή τους. Το Ιερό Μυστήριο αυτό, η ένωση ανδρός και γυναικός, ιερολογείται με σκοπό τη δημιουργία καλής συζυγίας και οικογενείας και δημιουργείται για τη γέννηση και απόκτηση παιδιών, ως καρπού της αγάπης των δύο συζύγων, άνδρα και γυναίκας. Στόχος η εκκλησιαστικοποίηση της ζωής και φυσικά της Οικογένειας. «Η χριστιανική παραδοσιακή οικογένεια αποτελείται από πατέρα, μητέρα και παιδιά, και σε αυτήν την οικογένεια τα παιδιά αναπτύσσονται, γνωρίζοντας την μητρότητα και την πατρότητα που θα είναι απαραίτητα στοιχεία στην μετέπειτα εξέλιξή τους.»

Στο **τέταρτο** σημείο διευκρινίζεται ότι σ’ ένα ευνομούμενο Κράτος η Πολιτεία με τα συντεταγμένα όργανά της έχει την αρμοδιότητα να καταρτίζει νομοσχέδια και να ψηφίζει νόμους, ώστε στην κοινωνία να υπάρχει ενότητα, ειρήνη και αγάπη. Η Εκκλησία, όμως, είναι θεσμός αρχαιότατος, έχει διαχρονικές παραδόσεις αιώνων, συμμετέχει σε όλες τις κατά καιρούς δοκιμασίες του Λαού, συνετέλεσε αποφασιστικά στην ελευθερία του, για τούτο όλοι οφείλουν να στέκονται με σεβασμό απέναντί Της, τον οποίο άλλωστε κατά καιρούς διακηρύσσουν. Εδώ υπογραμμίζεται κατηγορηματικά ότι η Εκκλησία ούτε συμπολιτεύεται, ούτε αντιπολιτεύεται, ούτε κομματίζεται, αλλά πολιτεύεται κατά Θεόν και ποιμαίνει όλους. Στο θέμα του λεγομένου “πολιτικού γάμου των ομοφυλοφίλων” η Εκκλησία όχι μόνο δεν μπορεί να σιωπήσει, αλλά μέσω της Ιεράς Συνόδου πρέπει να ομιλήσει, από αγάπη και φιλανθρωπία σε όλους. Γι’ αυτό η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος στην πρόσφατη Απόφασή Της να απευθυνθεί στον Λαό δηλώνει με ομόφωνο και ενωτικό τρόπο, για λόγους τους οποίους αιτιολόγησε, ότι είναι κάθετα αντίθετη με το προωθούμενο νομοσχέδιο. Αυτή Της η Απόφαση στηρίζεται στο ότι οι εμπνευστές του νομοσχεδίου και οι συνευδοκούντες σε αυτό προωθούν την κατάργηση της πατρότητας και της μητρότητας και τη μετατροπή τους σε

ουδέτερη γονεϊκότητα, την εξαφάνιση των ρόλων των δύο φύλων μέσα στην οικογένεια και θέτουν πάνω από τα συμφέροντα των μελλοντικών παιδιών τις σεξουαλικές επιλογές των ομοφυλοφίλων ενηλίκων. Διευκρινίζει δε ότι η θέσπιση της υιοθεσίας παιδιών καταδικάζει τα μελλοντικά παιδιά να μεγαλώνουν χωρίς πατέρα ή μητέρα σ' ένα περιβάλλον σύγχυσης των γονεϊκών ρόλων, αφήνοντας τελικά ανοικτό παράθυρο για τη λεγόμενη παρένθετη κύηση. Η Ιεραρχία δηλώνει ότι ως Εκκλησία αποδεχόμαστε τα δικαιώματα των ανθρώπων, τα οποία κινούνται σε επιτρεπτά όρια, σε συνδυασμό με τις υποχρεώσεις τους, αλλά η νομιμοποίηση του απολύτου "δικαιωματισμού", που είναι η θεοποίηση των δικαιωμάτων, προκαλεί την ίδια την κοινωνία.

Και τέλος, στο **πέμπτο** σημείο Της η Εκκλησία διασαφηνίζει ότι ύψιστο ενδιαφέρον Της είναι η Οικογένεια, που αποτελεί το κύτταρο της Εκκλησίας, της Κοινωνίας και του Έθνους, πράγμα που διακηρύσσεται και στο ισχύον Σύνταγμα. Προτρέπει την Πολιτεία να προβεί στην αντιμετώπιση του Δημογραφικού προβλήματος που εξελίσσεται σε βόμβα έτοιμη να εκραγεί και είναι το κατ' εξοχήν εθνικό θέμα της εποχής μας, του οποίου η επίλυση υπονομεύεται από το προς ψήφιση νομοσχέδιο της Πολιτείας. Στον επίλογό Της η εν λόγω Εγκύκλιος γνωρίζει στον Λαό ότι, ενώ η Εκκλησία καταδικάζει την κάθε αμαρτία ως απομάκρυνση του ανθρώπου από το Φως και την αγάπη του Θεού, συγχρόνως αγαπά τον κάθε αμαρτωλό, διότι και αυτός έχει το "κατ' εικόνα Θεού" και μπορεί να φθάσει στο "καθ' ομοίωσιν", εάν συνεργήσει στην Χάρη του Θεού.

Περισσότερες φωτογραφίες [**ΕΔΩ**](#)